

**ZONDER GEZICHT, ZONDER
GENADE**

ZONDER GEZICHT, ZONDER GENADE

JURGEN VAN DE SANDEN

www.bravenewbooks.nl

Zonder gezicht, zonder genade

Uitgegeven via Brave New Books

Tekst & omslag copyright © 2026 Jurgen van de Sanden

ISBN 9789465381756

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Proloog: de eerste moord

Het Nederlandse attractiepark De Efteling was Lafayette Marceaux tot dusver niet tegengevallen. De 36-jarige Creoolse uitsmijter van een bar voor lhbtqia+'ers, gelegen aan de befaamde 'Lavender Line' in New Orleans, danste niet zo vaak, maar als hij het deed, draaide iedereen zich naar hem om.

De uit Louisiana afkomstige persoon had een warme, koperbruine huidtint met een korte, goed onderhouden baard. Zijn lichaam was indrukwekkend: gespierd, breedgeschouderd met een stevige torso. Er zat duidelijk kracht in zijn armen. Een bos fijne haartjes bedekte zijn borst. Zonder te overdrijven zou je kunnen stellen dat hij eruitzag als wat in de queer slang bekend stond als een stoere 'beer'.

Zijn hoofdhaar was kortgeknipt, licht krullend met taps toelopende zijkanten. Voor Halloween had hij in zijn gezichtsbehaving blauwe glitter aangebracht. Hij had zich uitgedost in een strak zwart topje van gaasjersey dat zijn borstspieren accentueerde. Dit neemt niet weg dat een buikje zich begon af te tekenen dat weleens tevoorschijn kon komen als hij zich volledig ontspande. Zijn torso was verder uitgedost in een leren harnas dat functioneel oogde en niet te opzichtig was.

Lafayette had een zwarte cargobroek aan, met metalen accenten. Zijn dik gezoalde legerkistjes maakte het hele plaatje compleet. Deze avond had hij zijn ogen, waarin menigeeen al verdronken was, extra opgemaakt met zwarte eyeliner en een enkele rode streep eronder.

Lafayette blonk niet uit in flamboyant gedrag; zijn kracht lag in een subtiel, bijna sensueel mysterie dat de aandacht onherroepelijk naar hem toe trok. Woorden waren voor hem overbodig; uit elke kalme beweging sprak een vanzelfsprekende, mannelijke verschijning. Vanuit een in het Nederlands vertaald Angelsaksisch perspectief zou je het nog wat krachtiger kunnen verwoorden: een blaaskaak blaast alles op, maar hij was krachtig zonder daar iets voor te doen. Je voelde het gewoon.

De Amerikaan had een open gezicht en tegelijk een indringende blik die aangaf dat je maar beter uit de weg kon blijven wanneer zijn humeur omsloeg. Zijn ouders waren niet welgesteld, wat hem een realistische kijk op het leven had gegeven. Door zijn relatief arme afkomst had hij ook een gevoel van humor ontwikkeld dat nogal zwartgallig was. Hij zei dingen als "Verwacht niet te veel van het leven, want dan raak je alleen maar teleurgesteld" of "uiteindelijk komen we allemaal in een graf te liggen." Dit deed niets af aan het feit dat hij wel altijd zijn dank betuigde voor alles wat hij in deze wereld bezat, zoals een lieve familie en een goede gezondheid. Toen hij het nieuws ontving dat hij de prijsvraag had gewonnen en spoedig richting Europa zou vliegen, knielde hij automatisch neer, vouwde zijn handen voor zijn borst als gebaar om zijn persoonlijke god te bedanken.